

FOAIE PAROHIALĂ

27 noiembrie - 3 decembrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Acesta sunt eu!

Un dramaturg spunea odată că o piesă de teatru place în măsura în care ne face să spunem: “Oh, Doamne – acesta sunt eu!”

Pericopa de astăzi este asemenea unei piese de teatru. Dacă ne uităm la tânărul bogat și ne spunem în inimă: “Acesta sunt eu!”, atunci pericopa și-a atins scopul. Pentru că atunci înseamnă că am devenit conștienți de acel “un lucru” care ne lipsește, care ne împiedică să câștigăm de la Isus viața veșnică.

(Pr. Anthony Coniaris www.predici.net.ro)

RUGĂCIUNE

Isuse, Preaiubit Mântuitor, doresc cu ajutorul Tău să păstrez legile iubirii, cuprinse în Decalogul Tatălui Tău și al nostru, datorită cărora pot să-mi petrec întreaga viață în Tine. Fie ca să fiu străbătut permanent de grația Spiritului Sfânt pentru a păzi poruncile Tale. Ușurează-mi acest lucru și întărește-mă în iubirea și pacea Ta. Fă, să-mi cufund spiritul meu într-al Tău, așa de adânc și puternic, spre a putea fi cu totul absorbit de voința Ta, cu care să mă unesc în toate, uitând de mine însumi, să cunosc permanent numai iubirea Ta.

O, Iubire pură, deschide-mi bunătatea Ta, mie care sunt atât de sărman și sărac în ea, varsă în mine toate izvoarele îndurărilor Tale, distruge barierele care îmi stau în calea practicării iubirii față de Tine, Dumnezeul meu. Cufundă-mă în prăpastia celei mai delicate iubiri și a bunătății Tale, pentru a pieri în abisul nobleții și bunătății Tale, precum picătura de ploaie în adâncul oceanului. Amin.

(După Sfânta Gertruda)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Karla Mihaela Bontu, Cristian Cartiș și Anda Zoe Roșu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Când detaliile strică peisajul

“Încă una îți mai lipsește!” Aceste cuvinte a lui Isus ar trebui să ne fie de ajuns pentru a stimula umilința noastră, atunci când ne simțim prea plini de noi. Câte ne mai lipsesc și nouă... Am citit undeva un îndemn la perceperea lungului de nas exprimat astfel: “atunci când te simți prea mândru de tine, încearcă să umbli pe apă!”

Tânărul căruia Mântuitorul îi vorbește astăzi este unul care nu minte, nu fură, nu săvârșește adulter, își respectă părinții. Și toate acestea “din tinerețile lui” după cum singur spune, iar Isus nu exprimă nici un dubiu asupra celor afirmate. Un astfel de om ar fi considerat în zilele noastre un adevărat model. Cu siguranță ar fi primit în seminar. Și totuși, acest “încă una îți mai lipsește” pare să dărâme o construcție de o viață.

Împreună cu cel de astăzi, Evanghelia ne furnizează suficiente exemple, atât în pozitiv cât și în negativ, pentru a nu dispera atunci când ne simțim prea păcătoși și în același timp pentru a nu ne mândri, atunci când orgoliul ne dă târcoale. Sentința cu adevărat esențială este cea care încheie fragmentul de astăzi: “cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu”. Aceste cuvinte sunt cele care deschid calea Raiului. Și dacă am avea curiozitatea să continuăm lectura capitolului 18 de la Luca, doar câteva versete mai târziu am putea vedea că Petru și ceilalți ucenici experimentează deja această minunată întâlnire dintre neputința umană și atotputernicia lui Dumnezeu. Cel dintâi dintre apostoli îi spune Mântuitorului: “iată, noi toate le-am lăsat și ți-am urmat Ție”. Mergând pe urmele lui Isus, ucenici aleg din funia groasă a vieții lor, firul esențial care reușește să treacă prin urechile acului. Din toată cămila existențială pe care o au la dispoziție, împreună cu Ioan Botezătorul aleg doar firul de păr, din care își fac veșminte spirituale. Și totul devine har și putere dumnezească, prin simplul fapt că pășesc pe urmele Fiului lui Dumnezeu. Aici stă înțelepciunea.

Se spune că diavolul se ascunde în detalii. Iar în evanghelia de astăzi detaliul stă cu siguranță în picioarele de lut prin care bogăția slăbește întregul colos spiritual zidit cu greutate de-a lungul anilor. Mântuitorul vede acest detaliu, această slăbiciune și încearcă să o elimine, chiar dacă asta înseamnă să distrugi și să reconstruiești din nou. Tânărul bogat nu pare pregătit pentru asta și tristețea îi învăluie chipul. Moștenirea vieții veșnice, pe care o aștepta dintotdeauna este chiar în fața lui, însă moștenirea pământului atârna greu de picioarele lui și-l împiedică să meargă pe urmele lui Cristos. Ca pregătire pentru Sărbătoarea Nașterii Pruncului Isus, ar merita să-i cerem harul de a vedea “detaliile” din viața noastră și tăria de a le învinge. Bucuria și pacea ce vor umple sufletele noastre, alungând tristețea, vor fi pregustare a moștenirii vieții veșnice.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla